യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലാവൊദിക്യയിലെ ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - സംഖ്യ പത്തൊമ്പത്

Jeff Pippenger
2025-12-25

പത്തൊമ്പതാം സംഖ്യ

യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം എന്നത് യേശുവിന്റെ ഒരു നാമമാണ്; ക്രിസ്തു തന്റെ പ്രവചനവചനത്തെ മുദ്രവെക്കുകയും പിന്നെ അതിനെ തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെ ഇത് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ അഞ്ചാം അധ്യായത്തിൽ, ദാവീദിന്റെ വേരും ആയിരിക്കുന്ന യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം പുസ്തകം തുറക്കുവാൻ ജയിച്ചു. ദാവീദിന്റെ "വേർ" യിശ്ശായി ആയിരുന്നു; യിശ്ശായിയുടെ വേർ ഫാരെസ് ആയിരുന്നു; അവന്റെ വേർ യെഹൂദാ ആയിരുന്നു; അവന്റെ വേർ യാക്കോബ് ആയിരുന്നു; അവന്റെ വേർ യിസ്ഹാക് ആയിരുന്നു; അവന്റെ വേർ അബ്രാഹാം ആയിരുന്നു. യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട് ദാവീദിന്റെയോ യിശ്ശായിയുടെയോ വേർ എന്നു പരാമർശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അതു ആരംഭത്തിൻറെയും അവസാനത്തിൻറെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെ, അഥവാ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയതിനെ, ഊന്നിപ്പറയുന്നതാണ്. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് മുദ്ര നീക്കി തുറക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രധാന ഗുണം അവൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്നു എന്നതാണ്. അവൻ ആർ ആകുന്നു എന്നത്, സമയം ആയിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം മുദ്രവെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളെ തുറക്കുവാൻ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന സിദ്ധാന്തവും ആകുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക വചനത്തിന്റെ മുദ്രാവിമോചനം, തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം നവോത്ഥാനങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നതിനായി തന്റെ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയെ ദൈവം പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ, ദൈവത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുപ്രവർത്തനത്തിലെ ഒരു ഘടകമാണ്. ഡാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു മഹത്തായ നവോത്ഥാനം കാണപ്പെടുമെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം നവോത്ഥാനവും നവീകരണവും ഉളവാക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക വചനത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്.

സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ് അന്ത ്യ കാലത്തെ അവലോകനം ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ, പിന്ന ീ ദിവസങ്ങ ളിൽ ദൈവജനത്ത ിനിടയിൽ സംഭവിക്ക ുന്ന ഒരു മഹത്ത ായ

നവീകരണത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. വിശുദ്ധ ചരിത്രത്ത ിലെ ഉണർവ്വ ു
നവീകരണങ്ങ ളും എല്ല ാം ദൈവവചനത്ത ിൽ നിന്ന ാണ് ഉദ്ഭവിച്ച ത്;
അവയിലെ ഓരോ വിശുദ്ധ കാലഘട്ട വും ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിന്
തൊട്ട ുമുമ്പ ് ആരംഭിക്ക ുന്ന അന്ത ്യ ത്ത ിലെ മഹത്ത ായ ഉണർവ്വ ി
നവീകരണത്തെ യും ചൂണ്ട ിക്ക ാട്ട ി. ആ ഉണർവ്വ ുകൾ ദൈവവചനത്ത ി
മുദ്ര അഴിച്ച ുതുറക്ക പ്പെ ടുന്ന തിലൂടെ ഉണ്ട ാകുന്നു. പന്ത്ര ണ്ട ാം
അധ്യ ായത്ത ിലുള്ള ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവെക്ക പ്പെ ട്ട തുപോ
തന്നേ , ഏഴ് ഇടിമുഴക്ക ങ്ങ ളും മുദ്രവെക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു.

ചിതറിപ്പോകുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രവാചകസ്വഭാവങ്ങളെ 1260 എന്ന ചിഹ്നത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി നാം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, വെളിപ്പാട് പുസ്തകം പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ മോശെയും ഏലീയാവും മൂന്നര ദിവസം വീഥിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. പതിനെട്ടാം വാക്യത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കും ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ദൈവജനത്തെ മോശെയും ഏലീയാവും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലമായ സൊദോമിന്റെയും ഈജിപ്തിന്റെയും വീഥികളിൽ അവർ 1260 പ്രതീകാത്മക ദിവസങ്ങൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു.

മൂന്നാം വാക്യം മുതൽ ഏഴാം വാക്യം വരെ, അവരെ വീഥിയിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തോളം, മോശെയും ഏലീയാവും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നൽകുവാൻ അധികാരപ്പെടുത്തി. യോഹന്നാൻ രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ ആലയത്തെ അളക്കിക്കഴിഞ്ഞു; തുടർന്ന് മോശെയും ഏലീയാവും രട്ടുടുത്തവരായി തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നൽകുവാൻ അധികാരപ്പെട്ടു. ഏലീയാവിന്റെയും മോശെയുടെയും സന്ദേശം 1844-ൽ ഫിലദെൽഫ്യൻ മില്ലറൈറ്റ് അഡ്വെന്റിസത്തിനാണ് നൽകപ്പെട്ടത്; 1863-ഓടെ, തലമുറതലമുറയായി കൈമാറിവരുന്ന ആചാരങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും അടിയിൽ അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 1863 മുതൽ ക്രമേണ വർധിച്ചുവരുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ പ്രതീകമായ “രട്ടുടുത്ത്” അവർ മൂന്നര വർഷം തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നൽകുവാൻ അധികാരപ്പെട്ടു.

സഹോദരി വൈറ്റ് ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെ ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സംഭവങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ, “വരി മേൽ വരി” എന്ന രീതിയിൽ നാം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദൂതൻ ഒരു സന്ദേശവുമായി ഇറങ്ങി വരുന്നതോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം നാം നിർമ്മിക്കുന്നു; എന്നാൽ, “വരി മേൽ വരി” പ്രകാരം ആ ദൂതൻ ആദ്യ ദൂതനും രണ്ടാമത്തെ ദൂതനും ആകുന്നു. ഒരാൾ 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് തന്റെ ഒരു കാൽ നിലത്തിന്മേലും മറ്റേ കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും വെച്ചു; മറ്റെയാൾ 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ നിരാശാനുഭവസമയത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു.

ഓരോ സമാന്ത ര ചരിത്രത്ത ിലുമുള്ള അടുത്ത വഴിക്ക ല്ല ് ദൈവത്ത
കരമാണ്; അത് ഹബക്ക ൂക്ക ിന്റെ ഫലകങ്ങ ളുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക

ഒന്ന ാം ദൂതനോടുകൂടെ 1843-ലെ ചാർട്ട ് തയ്യ ാറാക്ക പ്പെ ട്ട ു, എന്ന ാൽ ചില അക്ക ങ്ങ ളിൽ ഒരു പിശക് ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. രണ്ട ാം ദൂതനോടുകൂടെ ദൈവത്ത ിന്റെ കര ഹബക്ക ൂക്ക ിന്റെ ഫലകങ്ങ ളിലെ ഒരു വഴിക്ക ല്ല അവിടെയാണ് അവൻ ആ പിശകിൽനിന്ന ് തന്റെ കൈ പിൻവലിച്ച ത് (പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്. അവൻ തന്റെ കൈ പിൻവലിച്ച പ്പേ ാൾ, സന്ദേ ശം (ക്രമാനുഗതമായി വികസിച്ച ു, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ നിരാശയ്ക്ക ് തൊട്ട ുമുമ്പ ് എക ്സിറ്റ ർ ക്യ ാമ്പ ് മീറ്റ ിംഗിൽ അതിന്റെ പരമാവധിയിലെത്ത ി.

രണ്ട് രേഖകളും ലോകവ്യാപകമായൊരു സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കാരണം എത്തിച്ചേരുന്ന ദൂതൻ ഒരു കാൽ കരയിലും മറ്റേ കാൽ സമുദ്രത്തിലും വെക്കുന്നു; ഇത് ലോകവ്യാപകമായൊരു സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രചോദനം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. ആ ദൂതൻ പത്ത് കന്യകമാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിലെ താമസകാലത്തിന്റെ ആരംഭവും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ ആദ്യ വഴികാട്ടിക്കല്ലിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കൈ ഒരു അസത്യം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന്, പ്രവചനപരമായി ദർശനം അസത്യം പറഞ്ഞതുപോലെ തോന്നി; എന്നാൽ സഹിഷ്ണുത കൈവശമുണ്ടായിരുന്നവർ കാത്തിരുന്നു; ദർശനം താമസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അത് അസത്യം പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ നാം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രേഖ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യ നിരാശയുടെ അസത്യം ആദ്യ വഴികാട്ടിക്കല്ലിന്റെ ഒരു ഗുണലക്ഷണമായി അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു.

അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കൈയുടെ അടയാളവും ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളും ദൈവം ഒരു പിശകിനെ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കയും തുടർന്ന് ആ പിശകിൽനിന്ന് തന്റെ കൈ പിൻവലിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നു. മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, 1842 മെയ് മാസത്തിൽ ചാർട്ട് അച്ചടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ പിശക് ദൈവത്താൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു; പിന്നീട് 1843-ാം വർഷം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ആ പിശക് പ്രകടമായി; എന്നാൽ അതിന് കുറെകാലം കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് അക്കങ്ങളിലെ ആ പിശകിൽനിന്ന് കർത്താവ് തന്റെ കൈ പിൻവലിച്ചത്. ആ പിശക് 1842 മെയ് മാസം മുതൽ ആദ്യ നിരാശയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഏതോ സമയത്തോളം നിലനിന്നിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ കാര്യത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കൈയും ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളും 1842 മെയ് മാസത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ രണ്ടാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ തന്റെ കൈ പിൻവലിക്കൽ ആദ്യ നിരാശയ്ക്കു തൊട്ടുപിന്നാലെയായിരിക്കും.

ഇത് “കൈ” എന്ന വഴിക്ക ുറിയെ ഒരു (പ്രവചനകാലഘട്ട മായി തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. അവന്റെ കൈ ഒരു പിശകിനെ മൂടുന്ന തോടെ ആരംഭിച്ച ു, തുടർന്ന ് ആ പിശകിൽനിന്ന ് അവന്റെ കൈ നീക്ക പ്പെ ടുന്ന തോടെ അവസാനിക്ക ുന്ന ഒരു കാലഘട്ട ം. അവന്റെ കൈ

മൂടുകയും അനാവൃതമാക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ഈ കാലം, യെഹൂദാ ഗോ{്ര തത്ത ിലെ സിംഹം {്ര പവചന{്ര പകാശത്തെ ആദ്യ ം മു{്ര ദവെക്ക ുകയും തുടർന്ന ് മു{്ര ദവിടുകയും ചെയ്യ ുന്ന {്ര പവൃത്ത ിയുടെ ഒരു ദൃഷ്ട ാന്ത മാണ്. അവൻ സത്യ ത്തെ മൂടി; പിന്നെ അതേ സത്യ ത്തെ തന്നേ —ആദ്യ {്ര പകാശത്തേ ാട് വിരോധിക്ക ാത്ത വ്യ ത്യ സ ്തമായ ഒരു വെളിച്ച ത്ത ിൽ—വെളിപ്പെ ടുത്ത ി. മില്ല റൈറ്റ ് അർധരാ{്ര തിനാദത്ത ിന് ഉണർവും നവീകരണവും ഉളവാക്ക ുന്ന തിനായിട്ട ാണ് അവൻ അങ്ങ നെ ചെയ ്തത്.

ദൂതന്റെ വരവോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച താമസകാലം, അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവസാനിച്ചു; അതുവഴി പ്രവാചകപ്രകാശം മുദ്രവിമോചിതമായി. അതാണ് "ഏഴാം-മാസ പ്രസ്ഥാനം" ആരംഭിക്കാൻ കാരണമായത്; അതു എക്സിറ്റർ പാളയയോഗത്തിൽ അർദ്ധരാത്രിനാദ സന്ദേശത്തിലേക്കു നയിച്ചു, അവിടെ ആ സന്ദേശം മഹാനിരാശയിലെ അടഞ്ഞ വാതിൽ വരെയും പ്രളയതരംഗംപോലെ വ്യാപിച്ചു. തന്റെ വചനത്തിന്റെ മുദ്രവിമോചനത്തിലൂടെ ദൈവശക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷീകരണം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഒരു നവോത്ഥാനവും നവീകരണവും ഉളവാക്കി.

1863-ൽ, ലൗദിക്യ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് യോർദ്ദാൻ കടന്നുപോകുന്നത് വിലക്കപ്പെട്ടു; എലീയാവിനെയും മോശെയെയും കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലുന്നതിനാൽ അവരെ മരുഭൂമിയിലേക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. വില്യം മില്ലറിന്റെ സന്ദേശം എലീയാവിന്റെ സന്ദേശമായിരുന്നു; മില്ലറിന്റെ അടിസ്ഥാന സന്ദേശം മോശെയുടെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ആയിരുന്നു. "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" നിരസിക്കുന്നത് മോശെയെ കൊല്ലുന്നതായിരുന്നു; മില്ലർ അവതരിപ്പിച്ച അടിസ്ഥാനസത്യത്തെ നിരസിക്കുന്നത് എലീയാവിനെ കൊല്ലുന്നതായിരുന്നു. 1863-ൽ ദൂതനും സന്ദേശവും വീഥിയിൽ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടു; അതിനുശേഷം അവരെ കണ്ടെത്താനുള്ള ഏക മാർഗം യിരെമ്യാവിന്റെ പഴയ പാതകളിൽ അവരുടെ കല്ലറകൾ അന്വേഷിക്കലായിരുന്നു. അവർ വീഥിയിൽ മരിച്ചുകിടന്നു—അതായത്, അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന സമയം വരെയായിരുന്നു. "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ ഭാവി സംഭവങ്ങൾ" "അവയുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുമ്പോൾ"—ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ—അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു.

ആദ്യ ദൂതന്റെ ചരിത്രം രണ്ടാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ മീതെ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, പ്രവാചകഘടന ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈയെ പിന്തുടരുന്നതിനുള്ള ഒരു സൂചനാബിന്ദു സൃഷ്ടിക്കുന്നു; അതാണ് അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തിന്റെ പാതപ്പുറമുള്ള വെളിച്ചം. അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തിന്റെ ആദിമ വെളിച്ചം പാതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; ആ പാതയിലൂടെ മേലോട്ടു വഴി കാണിച്ചുനടത്തുന്നത് അവന്റെ "മഹത്വമുള്ള വലങ്കൈയുടെ" വെളിച്ചമാണ്.

“ഞാൻ വെളിച്ച ത്ത ാൽ ചുറ്റ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെയും ഭൂമിയിൽനിന
കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉയർന്ന ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെയും തോന്ന ി.
ലോകത്ത ിൽ അഡ്വെ ന്റ് ജനങ്ങ ളെ നോക്ക ാൻ ഞാൻ തിരിഞ്ഞ ു;
എന്ന ാൽ അവരെ കണ്ടെ ത്ത ാനായില്ല . അപ്പേ ാൾ ഒരു ശബ്ദ ം എന്നേ ാട
പറഞ്ഞ ു: ‘വീണ്ട ും നോക്ക ുക, കുറച്ച ുകൂടി മുകളിലേക്ക നോക്ക ുക.’
അതോടെ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണ ുകൾ ഉയർത്ത ി; ലോകത്ത ിനുമീതെ
വളരെ ഉയരത്ത ിൽ പണിതുയർത്ത പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ഒരു നേരായും
ഇടുങ്ങ ിയുമായ പാതയെ ഞാൻ കണ്ട ു. ഈ പാതയിൽ അഡ്വെ ന്റ്
ജനങ്ങ ൾ, പാതയുടെ അറ്റ ത്ത ുള്ള നഗരത്ത ിലേക്ക ു
സഞ്ച രിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു. പാതയുടെ ആരംഭത്ത ിൽ, അവരുടെ
പിന്ന ിൽ, ഒരു ്രപകാശമേറിയ വെളിച്ച ം സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; അത
ഒരു ദൂതൻ എന്നേ ാടു ‘അർധരാ്രതിയിലെ നിലവിളി’ എന്ന ു പറഞ്ഞ ു. ഈ
വെളിച്ച ം പാതയൊട്ട ാകെ ്രപകാശിച്ച ു; അവർ
ഇടറിപ്പേ ാകാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു അവരുടെ കാലുകൾക്ക ു വെളിച്ച ം
കൊടുത്ത ു.”

“അവർ തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയിദ്ദ്രന്ദ്ദ
നഗരത്തിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യേശുവിന്മേൽ
ഉറച്ചുനിർത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ സുരക്ഷിതരായിരുന്നു.
എന്നാൽ ഉടൻ ചിലർ ക്ഷീണിച്ചു, നഗരം വളരെ ദൂരെയാണെന്നും,
അതിൽ ഇതിനുമുമ്പേ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു തങ്ങൾ
പ്രതീക്ഷിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു തന്റെ മഹത്വമുള്ള
വലങ്കൈ ഉയർത്തി അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമായിരുന്നു; അവന്റെ
കൈയിൽനിന്നു ഒരു പ്രകാശം പുറപ്പെട്ടു അഡ്വെന്റ് സംഘത്തിന്മേൽ
വീശി, അവർ ‘ഹല്ലെലൂയാ!’ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. മറ്റുചിലർ
തങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള ആ പ്രകാശത്തെ അവിവേകത്തോടെ
നിഷേധിച്ചു, ഇതുവരെ തങ്ങളെ നയിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്
ദൈവമല്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ പിന്നിലുള്ള പ്രകാശം
അണഞ്ഞുപോയി; അവരുടെ കാൽക്കീഴെ സമ്പൂർണ്ണമായ അന്ധകാരം
വന്നു, അവർ ഇടറി, ലക്ഷ്യത്തെയും യേശുവിനെയും
കാണാതെപോയി, വഴിയിൽനിന്ന് തെറ്റി താഴെയുള്ള ഇരുണ്ടതും
ദുഷ്ടതപൂർണ്ണവുമായിരുന്ന ലോകത്തിലേക്കു വീണുപോയി.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ക്രിസ്തു തന്റെ മഹിമാപൂർണ്ണമായ ഭുജം ഉയർത്തുമ്പോൾ, തന്റെ ജനത്തെ നയിക്കുന്ന തന്റെ പ്രവർത്തിയുടെ പ്രതീകമായി അവൻ തന്റെ “കൈ” ഉപയോഗിക്കുന്നു. 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഇറങ്ങി വന്ന ആദ്യ ദൂതനോടൊപ്പം രണ്ടാം ദൂതന്റെ വരവിനെയും നാം കൂട്ടിച്ചേർക്കുമ്പോൾ, ഇരുവർക്കും തങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഒരു സന്ദേശമുണ്ടായിരുന്നതായി നാം കണ്ടെത്തുന്നു.

ഭൂമിയിൽ നടന്ന ുകൊണ്ട ിരുന്ന ്രപവൃത്ത ിയിൽ സമസ ്ത സ്വ ർഗ്ഗ വും
എടുത്ത ിരുന്ന താത്പര്യ ം എനിക്ക ു കാണിക്ക പ്പെ ട്ട ു. യേശു ഒരു
മഹാശക്ത നായ ദൂതനെ ഭൂമിയിലേക്ക ിറങ്ങ ി, തന്റെ രണ്ട ാം
്രപത്യ ക്ഷ തയ്ക്ക ായി തയ്യ ാറാകേണ്ട തിന്ന ു ഭൂവാസികളെ

> മുന്ന റിയിപ്പ ാൻ നിയോഗിച്ച ു. സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ യേശുവിന്റെ സന്ന ിധി വ
> ദൂതൻ പുറപ്പെ ട്ട ്പ്പേ ാൾ, അത്യ ന്ത ം ദീപ ്തവും മഹിമാപൂർണ്ണ വുമായ ഒരു
> ്രപകാശം അവന്റെ മുമ്പ ിൽ പോയിരുന്ന ു. അവന്റെ ദൗത്യ ം തന്റെ
> മഹത്വ ത്ത ാൽ ഭൂമിയെ ്രപകാശിപ്പ ിക്ക ുകയും വരുവാനിരിക്ക ുന്ന
> ദൈവ്രേകാധത്തെ ക്ക ുറിച്ച ു മനുഷ്യ നെ മുന്ന റിയിപ്പ ിക്ക ുകയും
> ചെയ്യ ുന്ന താകുന്ന ു എന്ന ു എനിക്ക ു അറിയിക്ക പ്പെ ട്ട ു. …
>
> “ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവരുവാൻ മറ്റൊരു ശക്തനായ ദൂതന് നിയമനം ലഭിച്ചു. യേശു അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു എഴുത്ത് വെച്ചു; അവൻ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, ‘ബാബിലോൻ വീണിരിക്കുന്നു, വീണിരിക്കുന്നു’ എന്നു നിലവിളിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ നിരാശരായവരെ വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കണ്ണുയർത്തി, തങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ വിശ്വാസത്തോടും പ്രത്യാശയോടും കൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. എന്നാൽ പലരും ഉറക്കത്തിലായിരിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ജഡമായ ഒരു നിലയിൽ തുടരുന്നതായി തോന്നി; എങ്കിലും അവരുടെ മുഖമുദ്രകളിൽ ആഴത്തിലുള്ള ദുഃഖത്തിന്റെ അടയാളം ഞാൻ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. നിരാശരായവർ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നു തങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണെന്നും ദർശനത്തിന്റെ നിവൃത്തി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കണ്ടറിഞ്ഞു. 1843-ൽ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നോക്കുവാൻ അവരെ നയിച്ച അതേ തെളിവുകൾ തന്നെ 1844-ലും അവനെ പ്രതീക്ഷിപ്പിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 1843-ൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ലക്ഷണംചെയ്തിരുന്ന ആ ശക്തി ഭൂരിപക്ഷത്തിനില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ നിരാശ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ മന്ദമാക്കി.” Early Writings, 246, 247.

ഇരുവരും മൂന്ന് ദൂതന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരാണ്; ആ മൂന്ന് ദൂതന്മാർ കൂടി ചേർന്ന് ഒരു പ്രതീകമായതിനാൽ, തങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും താന്തോന്നിയ പ്രത്യേക സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും, അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ഏകീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരു ദൂതന്മാരുടെയും കൈകളിൽ ഒരു “എഴുത്ത്” ഉണ്ട്; അത് ഒരു പരീക്ഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. “ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാർ” മൂന്നാമത്തെ ദൂതനോടു “സമാന്തരമായി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാണ്.”

> “വെളിപ്പ ാട് 14-ലെ സന്ദേ ശങ്ങ ൾക്ക ് ദൈവം ്രപവചനരേഖയിൽ
> അവയുടെ സ്ഥ ാനം നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ു; ഭൂമിയുടെ ഈ ചരി്രതം
> അവസാനിക്ക ുന്ന തുവരെ അവയുടെ ്രപവർത്ത നം
> നിലച്ച ുപോകേണ്ട തില്ല . ഒന്ന ാമത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ യും ദൂതന്മ
> സന്ദേ ശങ്ങ ൾ ഇന്ന ും ഈ കാലത്തേ ക്ക ുള്ള സത്യ മാണ്; അവയെ
> തുടർന്ന ുവരുന്ന ഈ സന്ദേ ശത്തേ ാടു സമാന്ത രമായി അവ
> മുന്നേ ാട്ട ുപോകേണ്ട താണ്. മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതൻ തന്റെ മുന്ന റിയിപ്പ ്
> ഉച്ച ത്ത ിലുള്ള സ്വ രത്ത ിൽ ്രപഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന ു. ‘ഇതിന്റെ ശേഷം,’
> യോഹന്ന ാൻ പറഞ്ഞ ു, ‘വലിയ അധികാരമുള്ള മറ്റെ ാരു ദൂതൻ
> സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ നിന്ന ിറങ്ങ ിവരുന്ന തു ഞാൻ കണ്ട ു; അവന്റെ

> മഹത്വംകൊണ്ട് ഭൂമി പ്രകാശിതമായി.’ ഈ പ്രകാശനത്തിൽ, മൂന്നു സന്ദേശങ്ങളുടെയും മുഴുവൻ വെളിച്ചവും സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നു.” The 1888 Materials, 803, 804.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് മൂന്നാം ദൂതനെ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ദൂതനായി തിരിച്ചറിയുന്നു; കൂടാതെ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാർ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ മൂന്നാം ദൂതനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകചരിത്രത്തോടു സമാന്തരമായി സഞ്ചരിക്കേണ്ടവരാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ, 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഒന്നാം ദൂതന്റെ ഇറക്കം 9/11-നോടു സമീകരിച്ചുകൊണ്ടും, വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ദൂതൻ “മൂന്നാം ദൂതൻ” ആണെന്നു തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടും അവൾ സംസാരിക്കുന്നു. മൂന്നാം ദൂതൻ ആ മൂന്നിൽ അവസാനത്തേതാണ്; അതിന്റെ പ്രതിരൂപം ഒന്നാമത്തേതിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ, ഒന്നാം ദൂതന്റെ ദൗത്യം വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ദൂതന്റെ ദൗത്യത്തോടു സമാനമായിരുന്നുവെന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു; കാരണം, ഇരുവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന ദൗത്യം “ഭൂമിയെ തന്റെ മഹത്വത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുക” എന്നതായിരുന്നു.

“ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിനുള്ളിലെ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു രേഖാചിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അത് മൂന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. ഈ ചരിത്രങ്ങളെ നാം “വരിയിന്മേൽ വരി” എന്ന രീതിയിൽ ഒത്തുചേർക്കുമ്പോൾ, 1840-ലെ ഒന്നാം ദൂതന്റെ ഇറക്കം 9/11-ലെ അവന്റെ ഇറക്കവുമായി ഒത്തുചേരുന്നതായി പ്രചോദനം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് രണ്ടു സാക്ഷികളോടുകൂടെ ഭുജിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പരിശോധനാസന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കൂടാതെ ഒരു നിരാശയെ ഒന്നാം വഴിക്കല്ലുമായി ഒത്തുചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” എന്നു പറയുന്നതു നിരാശയോടെ ആരംഭിച്ച് അതിലും വലിയ നിരാശയിൽ അവസാനിക്കുന്ന പ്രവചനകാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആദ്യ ദൂതന്റെ ഇറങ്ങിവരവിന്റെ പ്രവാചക രേഖ രണ്ടാം ദൂതന്റെ വരവോടു ചേർന്നു നിരത്തപ്പെടുമ്പോൾ, അത് “സത്യത്തിന്റെ ഒരു ഘടന” ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. സത്യം മൂന്ന് പടികളായി നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു; അവയിൽ ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും പടി ഒരേതാണ്, നടുവിലെ പടി കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ രൂപകൽപ്പനയോടു പൊരുത്തപ്പെടുത്തി ആദ്യ രണ്ടു ദൂതന്മാരെ നിരത്തുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരാൽ നിർമ്മിതമായ ഒരു ഘടന ഉത്ഭവിക്കുന്നു; അത് വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ മൂന്നാം ദൂതനെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ മൂന്നാം ദൂതൻ ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സംയോജനമാണ്.

വെളിപ്പ ാട് പതിനെട്ട ിലെ മൂന്ന ാം ദൂതൻ രണ്ട ് ശബ്ദ ങ്ങ ളാൽ ഘടിതനായിരിക്ക ുന്ന ു. ആദ്യ ശബ്ദ ം 9/11-ന് ന്യ ൂയോർക്ക ിലെ കെട്ട ിടങ്ങ തകർന്ന ുവീണപ്പോ ാൾ നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ു; നാലാം വചനത്ത ിലെ രണ്ട ാം ശബ്ദ ഞായറാഴ്ച ാനിയമമാണ്. 9/11 മുതൽ ഞായറാഴ്ച ാനിയമം വരെയുള്ള കാലയളവിനുള്ള ിൽ, വെളിപ്പ ാട് പതിനെട്ട ിലെ മൂന്ന ാം ദൂതൻ ഒന്ന ാമത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ യും ദൂതന്മ ാരുടെ സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ഇത് വസ ്തുതയായിരിക്ക യാൽ, വെളിപ്പ ാട് പതിനെട്ട ിലെ മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തിനായി ആ രണ്ട ു ദൂതന്മ ാരുടെ ചരിത്രം “line upon line” എന്ന രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്ക ുന്ന ത്—ഒന്ന ാം, രണ്ട ാം ദൂതന്മ ാരെ ഒന്ന രണ്ട ാം ദൂതന്മ ാരോടു തന്നെ യോജിപ്പ ിക്ക ുന്ന താകുന്ന ു.

ആദ്യ നിരാശയുടെ ഘട്ടത്തിൽ രണ്ട് ദൂതന്മാർ എത്തിച്ചേരുന്നു; ഇരു ദൂതന്മാർക്കും പ്രവചനപരമായ ബന്ധമുണ്ട്, കൂടാതെ ഇരു ദൂതന്മാർക്കും ദൂതന്റെ കയ്യിലുള്ള പരീക്ഷണസന്ദേശവും ഉണ്ട്. തുടർന്ന് ഈ രേഖയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന വഴിക്കല്ല് ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളാണ്; അത് ദൈവത്തിന്റെ കയ്യോടു നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യ ദൂതന്റെ രേഖയിൽ, 1843-ലെ ചാർട്ട് 1842-ലെ മേയിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നു; രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ രേഖയിൽ, ഒരു ചാർട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ ചാർട്ട് അവസാനിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ രേഖയിലെ ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളെന്ന വഴിക്കല്ല്, 1843-ലെ ചാർട്ടിലെ സംഖ്യകളിലുള്ള ഒരു തെറ്റിൽ നിന്നു ദൈവത്തിന്റെ കൈ നീക്കിക്കളയുന്നതാകുന്നു.

ആദ്യ ദൂതന്റെ വഴിച്ചിഹ്നത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പിഴവ് അവന്റെ കൈ മൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അതേ വഴിച്ചിഹ്നത്തിൽ തന്നെയാണ്, രണ്ടാം ദൂതന്റെ രേഖയിൽ, അവന്റെ കൈ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടതും. അതിനാൽ, ആദ്യവും രണ്ടാം ദൂതനും ഉള്ള സമാന്തര രേഖകളിലെ ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളുടെ വഴിച്ചിഹ്നം രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ അവന്റെ കൈ ഒരു പിഴവ് മൂടുന്നു; ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളുടെ വഴിച്ചിഹ്നകാലയളവിന്റെ അവസാനം അവൻ തന്റെ കൈ നീക്കുന്നു. താമസകാലം രണ്ടാം ദൂതന്റെ വരവോടെ ആരംഭിച്ചു; അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതോടെ ആരംഭിക്കുന്നവിധം ആ താമസകാലം ക്രമേണ അവസാനിക്കുന്നു. ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളുടെ വഴിച്ചിഹ്നം, ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈകൊണ്ടും അവസാനത്തിൽ അവന്റെ കൈകൊണ്ടും അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലയളവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആദ്യ നിരാശയിൽ രണ്ട ് കൈകൾ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ു; രണ്ട ിനും സ്വ ീകരിച്ച ് ഭക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട ഒരു പരീക്ഷ ണസന്ദേ ശ തുടർന്ന ്, അടിസ്ഥ ാന സത്യ ങ്ങ ളെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഒരു പ്രവചനകാലഘട്ട ം ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; അത് ദൈവത്ത ിന്റെ കൈ

മൂടുന്ന തോടെ തുടങ്ങ ി, അവന്റെ കൈ അനാവൃതമാക്ക ുന്ന തോടെ അവസാനിക്ക ുന്ന ു. അടുത്ത വഴിക്ക ുറി എക ്സറ്റ ർ ക്യ ാമ്പ ് മീറ്റ ിംഗാണ്
അവിടെ അർദ്ധ രാ ്രതിയിലെ നിലവിളി, ്രകിസ ്തുവിന്റെ കയ്യെ പിന്ത ുടർന്ന അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ലത്ത ിലേക്ക ു പോകുവാൻ ഒരുങ്ങ ുന്ന വരെ വേർതിരിച്ച ും ശുദ്ധ ീകരിച്ച ും കൊള്ള ുന്ന ു.

ക്രിസ്തു അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ കൈ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി, ഇനി സമയം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു സത്യം ചെയ്തു. മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ആദ്യ രണ്ടു ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെ" അവൻ അന്നു തന്നേ മുദ്രയിട്ടിരുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെ അവൻ മുദ്രയിട്ടതുപോലെ തന്നേ "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെയും" അവൻ മുദ്രയിട്ടു. ദാനിയേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, മൂന്ന് പ്രതീകാത്മക കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ആദ്യത്തേതിൽ, ക്രിസ്തു ഇരു കൈകളും സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി, ദൈവജനത്തിന്റെ ചിതറിപ്പോക്ക് അവസാനിക്കുമ്പോൾ, "അദ്ഭുതമായ ആളുകൾ" ആകുന്നവർ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ഒരു അർപ്പണമായി ഉയർത്തിക്കൊള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. നാം ഇപ്പോൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ഘടന, ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ കൈയെ പ്രതീകാത്മകമായി പ്രകടമാക്കുന്നു.

അവൻ സത്യം മൂടുമ്പോൾ നിരാശ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അവൻ തന്റെ കൈ നീക്കുമ്പോൾ വെളിച്ചം ഉദിക്കുന്നു; ആ വെളിച്ചം അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്. ആദ്യ നിരാശയിൽ നിന്ന് മഹാനിരാശ വരെ ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന മുദ്ര വഹിക്കപ്പെടുന്നു; അതു സത്യത്തിന്റെ ഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരംഭം അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഈ രണ്ടു നിരാശകളുടെ ഇടയിലുള്ള വഴിക്കുറി ഹബക്കൂക്കിന്റെ പട്ടികകളുടെ മുദ്രയിടലിന്റെയും മുദ്രവിമോചനത്തിന്റെയും ഫലത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു; അത് യിരെമ്യാവിന്റെ പുരാതന പാതകളുടെ ഒരു മുദ്രവിമോചനമാണ്; കൂടാതെ, പൂർത്തിയായ ദേവാലയം എല്ലാ പർവതങ്ങൾക്കും മീതെ ഉയർത്തപ്പെടുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പായി ദേവാലയം പണിയപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാനത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സത്യവചനത്തിലെ മദ്ധ്യ വഴിക്കുറി കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഗോതമ്പും കളകളും തമ്മിലുള്ള അന്തിമ വേർതിരിവാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ചരിത്രത്തിൽ അത് ബുദ്ധിയില്ലാത്ത കന്യകമാരുടെ കലാപത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഹബക്ക ൂക്ക ിന്റെ പലകകളിലെ വഴിക്ക ുറിയാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന കലാപം ്രകമോന്ന തമായതായി ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; കാരണം അത് ഏകമായ ഒരു വഴിക്ക ുറിയല്ല , ദൈവത്ത ിന്റെ കയ്യ ാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ,

വ്യക്തമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആരംഭവും അവസാനവും ഉള്ള ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. ആദ്യ നിരാശയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈ രണ്ടുവട്ടം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; കാരണം ഇരുവരുടെയും കയ്യിൽ ഒരു സന്ദേശം ഉള്ള രണ്ടു ദൂതന്മാർ അവിടെ ഉണ്ട്. കലാപത്തിന്റെ അടുത്ത വഴിക്കുറിക് ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു കൈയും അവസാനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കൈയും ഉണ്ട്; അതിനാൽ അതിന്റെ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളുടെ ഉള്ളിലും രണ്ടു കൈകൾ ഉണ്ട്. മഹാനിരാശയുടെ മൂന്നാമത്തെ വഴിക്കുറി, ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ മുദ്രവെക്കപ്പെടുന്ന അതേ ഭാഗത്തിൽ തന്നേ, ദാനി പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തു തന്റെ ഉയർത്തി സ്വർഗ്ഗത്തോടു സത്യം ചെയ്യുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കു ഇപ്പോൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യ രണ്ടു ദൂതന്മാരുടെ പ്രവചനാത്മക ഘടനയുടെ അവസാനം ദൂതൻ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന അതേ ബിന്ദുവിൽ തന്നേ, അവൻ പ്രവചനകാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയും, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ ഒരു സമാന്തര ഭാഗത്തിൽ സ്വയം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവിടെ അവൻ ഒരു കൈയല്ല ഉയർത്തുന്നത്, ഇരുകൈകളും ഉയർത്തുകയാണ്.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ മുദ്രവെക്കൽ നീക്കപ്പെടുന്ന മൂന്ന് പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്; കാരണം അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തെ ബാധിക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശേഷിപ്പായ ജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദാനിയേലിന് ആ കാര്യം തന്നെയും ദർശനവും രണ്ടും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എന്നതാണ് ദാനിയേലിന്റെ അവസാനവും പരമോന്നതവുമായ ദർശനത്തിൽ ആദ്യം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യം. ദാനിയേൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന അവസാന കാര്യം, അറിവിന്റെ വർധനയെ യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം എങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ച് ബോധമുള്ളവരായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവജനത്തിനിടയിൽ അന്തിമ ഉണർവും നവീകരണവും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നതാണ്. ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ "മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളുടെ" മുദ്രവെക്കൽ നീക്കപ്പെടുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കുകളുടെ" മുദ്രവെക്കൽ നീക്കുന്നതിലൂടെ അവൻ തന്റെ ജനത്തെ മുദ്രവെക്കുന്നതിനെ പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

ദൈവജനത്തിന്റെ ശക്തി ചിതറിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്നു പാതി പ്രവചനദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം എല്ലാ "അദ്ഭുതങ്ങളും" അവസാനിച്ചിരിക്കുമെന്ന് യേശു തിരിച്ചറിയിക്കുമ്പോൾ—അദ്ദേഹം വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ തെരുവുകളിലെ മൂന്നു പാതി ദിവസങ്ങളായ മരണകാലം അവസാനിച്ച 2023 ജൂലൈയെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് മുമ്പായി അദ്ഭുതങ്ങൾ അവസാനിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു കൈയല്ല, ഇരു കൈകളും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം 2023 ജൂലൈയെ അടയാളപ്പെടുത്തിയത്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ പിശകിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ കൈ പിൻവലിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായതുപോലെ, താമസകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അദ്ദേഹം

അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുകയായിരുന്ന ു. ആദ്യ നിരാശ 2020 ജൂലൈ 18-ന് സംഭവിച്ച ു; അത് മില്ല റൈറ്റ ുകളുടെ ആദ്യ നിരാശയാൽ ്രപതിരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട താണ്; അതിന് ശേഷം, 2023 ജൂലൈയിൽ തന്റെ ശേഷിപ്പ ുള്ള ജനത്തെ ഒന്ന ിച്ച ുകൂട്ട ുന്ന തിനായി അദ്ദേ ഹം രണ്ട ാം (തന്റെ കൈ നീട്ട ുന്ന തുവരെ താമസകാലം ആരംഭിച്ച ് തുടർന്ന ു.

ആദ്യ നിരാശ ദൈവത്തിന്റെ കൈ ഒരു പിശകിനെ മൂടുന്നതാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; മില്ലറൈറ്റുകൾക്കു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് 1844 ഒക്ടോബർ 22-നു പകരം 1843-ാം വർഷത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതായിരുന്നു. ആ നിരാശ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യ നിരാശ അവന്റെ കൈ പിശകിനെ മൂടുന്നതാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ആദ്യ നിരാശയിൽ എത്തിയ മില്ലറൈറ്റുകൾ അതിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിലെ വാക്ക് "വരുന്നു" എന്നതാണ്. 1335 വരെ കാത്തിരിക്കയും അതിലേക്കു "വരികയും" ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ; 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ നിരാശയിലേക്കു "വരുന്നവനും" ഭാഗ്യവാൻ. "വരുന്നു" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം "തൊടുക" എന്നാകുന്നു. 1843-ാം വർഷം 1844-ാം വർഷത്തെ തൊട്ടപ്പോൾ മില്ലറൈറ്റുകൾ അവരുടെ ആദ്യ നിരാശ അനുഭവിച്ചു. ദാനീയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ ആദ്യ നിരാശയെ, എന്നാൽ അതിലും കൂടുതൽ നേരിട്ട് 2020 ജൂലൈ 18-ലെ ആദ്യ നിരാശയെ, തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

അവസാനകാലത്തു മുദ്രവിമോചിതമാകുന്ന മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളിൽ, ജ്ഞാനം വർധിച്ചു ഗോതമ്പിനെയും കളകളെയും തമ്മിലുള്ള അന്തിമ വേർതിരിവ് നിറവേറ്റുന്ന ആദ്യ പ്രവചനകാലഘട്ടവും അവസാന പ്രവചനകാലഘട്ടവും—അതുവഴി ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തെ മുദ്രയിടുന്ന പ്രവചനപ്രകാശത്തിന്റെ മുദ്രവിമോചനം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതും—അതേ പ്രവചനകാലഘട്ടം തന്നെയാണ്.

ഏഴാം വാക്യത്തിലെ ആദ്യ കാലഘട്ടം, വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ മൂന്നര ദിവസങ്ങളുടെ ചിതറിപ്പോകലിന്റെ 2023 ജൂലൈയിലെ അവസാനമാണ്; പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിലെ കാലഘട്ടം, അതേ ചിതറിപ്പോകലിന്റെ 2020 ജൂലൈ 18-ലെ ആരംഭമാണ്. അൽഫയും ഒമേഗയും ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിൽ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെ, 2020 ജൂലൈ 18-ലെ നിരാശയിൽ ആരംഭിച്ച് മൂന്ന് അര പ്രതീകാത്മക ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം 2023 ജൂലൈയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ചരിത്രമായി അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അത്രമേൽ പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു കാര്യം ഇതാണ്: അൽഫയും ഒമേഗയും അന്തിമ താമസകാലത്തിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും അടയാളപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ഒരു കൈയല്ല, തന്റെ രണ്ടു കൈകളും സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി, എന്നേക്കും എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു.

മനുഷ്യപുത്രനായ ദൈവപുത്രൻ, ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനങ്ങളുടെ കഥയുടെ ഉച്ചസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച അതേ സ്ഥലത്ത് പിതാവിനോടു ഒരു ശപഥം ചെയ്യുന്നു; ക്രിസ്തു ആദ്യം അബ്രാമിനെ ഒരു വാഗ്ദാനത്താൽ വിളിക്കുകയും, പിന്നീട് ആ വാഗ്ദാനം ഒരു ശപഥത്താൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവിടെയായിരുന്നു അതിന്റെ തുടക്കം. നിന്റെ ചെരുപ്പുകൾ അഴിച്ചുകളക; നീ വിശുദ്ധഭൂമിയിലാണ്!

മൂന്ന് പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങളിലെ മധ്യത്തിലുള്ള അക്ഷരം, പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലെ 1290 വർഷങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അബ്രാമിന്റെയും പൗലൊസിന്റെയും നിയമകാല പ്രവചനമായ 430 വർഷങ്ങളുടെ ഒമേഗാ നിറവേറ്റലല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. മില്ലറൈറ്റ് ബോധ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമീപിക്കപ്പെട്ട ഈ വാക്യം, പാപ്പത്വത്തിനായുള്ള മുപ്പത് വർഷത്തെ ഒരുക്കകാലത്തെയും, അതിന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന പാപ്പത്വപീഡനത്തിന്റെ 1260 വർഷങ്ങളെയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അബ്രാമിന്റെ 430 വർഷങ്ങൾ, ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട ജനതയിൽ അടിമത്തത്തെയും വിടുതലിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതോടൊപ്പം ആദ്യ മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ, കർത്താവ് അബ്രാമുമായ് നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പുരോഹിതന്മാർക്കായുള്ള മുപ്പത് വർഷത്തെ ഒരുക്കം 1989-ൽ, അന്ത്യകാലത്ത്, ആരംഭിച്ചു; ആ മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു; അപ്പോൾ ഈ വാക്യം ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു; തുടർന്ന് അത് ദൈവജനത്തെ 1260 പ്രതീകാത്മക വർഷങ്ങൾ പീഡിപ്പിക്കും; ഇത് വെളിപ്പാടു പുസ്തകം പതിമൂന്നിൽ യോഹന്നാന്റെ 42 പ്രതീകാത്മക മാസങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു.

ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനം 1989-ൽ ആരംഭിച്ചു; അന്ന് കർത്താവ് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന അർദ്ധരാത്രി പ്രതിസന്ധിക്കാലത്ത് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ട ഒരു പൗരോഹിത്യം ഒരുക്കുന്ന തന്റെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. ആൽഫയും ഒമേഗയും ഹിദ്ദേക്കേലിന്റെ ജലത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടു, ഇരു കൈകളും ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി സത്യം ചെയ്തു; 2020 ജൂലൈ 18 മുതൽ 2023 ജൂലൈ വരെ ഉണ്ടായ ചിതറിപ്പോക്ക് നിവൃത്തിയായപ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവികതയെ മനുഷ്യത്വവുമായി സംയോജിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട അത്ഭുതങ്ങൾ അവസാനിച്ചിരിക്കുമെന്നു.

ഇത് പത്താം അധ്യായത്തിലെ അതേ പ്രഖ്യാപനമാണ്, ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ പ്രവാഹത്തിൽ; കാരണം അവിടെ അവൻ പ്രവചനാത്മക കാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം അവസാനിപ്പിച്ചതിൽ മാത്രം നിർത്താതെ, ഏഴാമത്തെ കാഹളത്തിന്റെ നാദത്തിന്റെ ദിവസങ്ങള ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം പൂർത്തിയാകുമെന്നതും അവൻ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ദാനീയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ സമാന്തര ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ, 2023 ജൂലൈയിൽ ചിതറിപ്പോകൽ

അവസാനിച്ച പ്പേ ാൾ, ഏഴാമത്തെ കാഹളത്ത ിന്റെ നാദത്ത ാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുപോലെ, ദൈവജനത്ത ിന്റെ മു്രദയിടലിന്റെ പൂർത്ത ീകരണവും സമാപിക്ക ുമായിരുന്ന ു; ആ നാദം, ഈ രണ്ട ു സമാന്ത ഭാഗങ്ങ ളിലുമുള്ള ്രകിസ ്തു തന്റെ കൈ ഉയർത്ത ി സത്യ ം ചെയ ്ത സംഭവത്തേ ാടു യോജിച്ച ിരുന്ന തുമാണ്.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ ത്രിവിധ സന്ദേശത്തിലെ ആദ്യ പ്രവചനകാലവും അവസാന പ്രവചനകാലവും ആൽഫയും ഒമേഗയും അടങ്ങിയ ഒരു മുദ്ര വഹിക്കുന്നു. ഏഴാം വാക്യത്തിലെ ആദ്യകാലഘട്ടം, പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം ആരംഭമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന അതേ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഏഴും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ, 1989-ലെ അന്ത്യകാലചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് കൃപാവകാശം അടയുന്നതുവരെയുള്ള ചരിത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഏഴാം വാക്യത്തിലെ ആൽഫാ കാലഘട്ടത്തിന്റെയും പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിലെ ഒമേഗാ ചരിത്രത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ, ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ നിന്ന് മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെയുള്ള മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ അന്തിമ കലാപം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുന്ന അതേ അധ്യായത്തിലാണത് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മദ്ധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ കലാപം പ്രധാനമായും കലാപത്തിന്റെ ബാഹ്യചരിത്രമാണ്; എന്നാൽ ആദ്യത്തെ മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ, തുടർന്ന് വരുന്ന 1260-കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ബാഹ്യശക്തികളോടു നേരിട്ടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ നിൽക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ ഒരുക്കത്തിന്റെ അന്തർചരിത്രമാണ്.

മദ്ധ്യകാലഘട്ടം ഹീബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പരീക്ഷണക്കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെ മഹാവിവാദത്തിന്റെ അന്തിമ യുദ്ധത്തെ അത് ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനാൽ, അത് ആന്തരികതയോടുകൂടി സംയോജിക്കുന്നു. ബാഹ്യവും ആന്തരികവും ചേർന്നിരിക്കുന്ന അതിന്റെ ഈ സംയോജനം ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനത്തിന്റെ സന്ദേശവും ആകുന്നു; അത് ഹിദ്ദേക്കേൽ നദിയാലും, ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന ഒപ്പുമുദ്ര വഹിക്കുകയും സത്യത്തിന്റെ ഘടനയുടെ മേൽ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും അധ്യായങ്ങൾ എന്നേക്കുമായി പ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. കലാപത്തിന്റെ മദ്ധ്യാധ്യായം, അതേ ഘടനയിലെ മദ്ധ്യവാക്യമായ 1290 വർഷങ്ങളോടുകൂടെ, പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട അതേ ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

്രകിസ ്തു ്രപവചനാത്മ ക ഘടനയ്ക്ക ുള്ള ിൽ തന്റെ കൈ ഉപയോഗിക്ക ുമ്പേ ാൾ, അത് അനേകം സത്യ ങ്ങ ളെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന

എന്ന ാൽ അതോടൊപ്പ ം, അവൻ തന്റെ ജനത്തെ
നടത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന പാതയെയും അതു പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന
യേശു ക്രിസ ്തുവിന്റെ വെളിപ്പ ാട് 2023-ലെ ജൂലൈയിൽ മു ദ്രവിമോചനം
പ്രാപിക്ക ാൻ തുടങ്ങ ി. ആ മു ദ്രവിമോചനത്ത ിൽ ഏഴ് ഇടിമുഴക്ക ങ്ങ ളു
മു ദ്രവിമോചനവും, പ ന്ത ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ദാനിയേലിന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ
മു ദ്രവിമോചനവും ഉൾപ്പെ ടുന്ന ു. ഈ മു ദ്രവിമോചനം 1989-ൽ ആരംഭിച്ച ്
ഞായറാഴ ്ച നിയമത്ത ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന നാൽപ്പ താം വാക്യ ത്ത ിന്റെ
ഗൂഢചരി ത്രത്ത ിനുള്ള ിൽ സംഭവിക്ക ുന്ന ു. ആ ചരി ത്രത്ത ിൽ
ദൈവജനങ്ങ ൾ മു ദ്രയിടപ്പെ ടും; പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെ പകർച്ച യാൽ
തന്നെ യാണ് അവർ മു ദ്രയിടപ്പെ ടുന്ന ത്. പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെ അന്ത ിമ
പകർച്ച വെളിപ്പ ാടിന്റെ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു;
അവിടെ അതു ഏഴാമത്തേ തായി, അതുകൊണ്ട ് അന്ത ിമ മു ദ്രയായി,
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. യെഹൂദാഗോ ത്രത്ത ിലെ സിംഹം ഏഴ്
മു ദ്രകളാൽ മു ദ്രയിട്ട ിരുന്ന പുസ ്തകം തുറക്കേ ണ്ട തിന്ന ു അഞ്ച ാം
അധ്യ ായത്ത ിൽ ജയിച്ച ു.

ആറാമത്തെ മുദ്ര ആറാം അധ്യായത്തിന്റെ അവസാനം ഒരു ചോദ്യം ഉയർത്തി: പാപത്തിനായി ഇനി മധ്യസ്ഥത ഇല്ലാത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ ആർ നിലകൊള്ളുവാൻ കഴിയും?

> അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ മഹാദിവസം വന്നിരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ നിലനിൽക്കാൻ ആർക്ക് കഴിയും? വെളിപ്പാട് 6:17.

അടുത്ത അധ്യായം, അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത വാക്യം എന്നു പറയാം, ഞായറാഴ്ച നിയമപ്രതിസന്ധിക്കാലത്ത് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കു ശേഖരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിനെയും മഹാസമൂഹത്തെയും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ ആറാമത്തെ മുദ്രയുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ആകുന്നു. അവർ ഏഴാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം, എട്ടാം അധ്യായം ഏഴാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും മുദ്ര നീക്കപ്പെടുന്നതായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> അവൻ ഏഴാമത്തെ മുദ്ര തുറന്നപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ നേരം മൗനം ഉണ്ടായി. ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഏഴു ദൂതന്മാരെ ഞാൻ കണ്ടു; അവർക്കു ഏഴു കാഹളങ്ങൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ വന്നു ബലിപീഠത്തിനരികെ നിന്നു; അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു സ്വർണ്ണധൂപകലശം ഉണ്ടായിരുന്നു; സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള സ്വർണ്ണബലിപീഠത്തിന്മേൽ സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടെ അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു വളരെ ധൂപം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ധൂപത്തിന്റെ പുക ദൂതന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു ഉയർന്നു.

> ദൂതൻ ധൂപകലശം എടുത്ത ് യാഗപീഠത്ത ിലെ അഗ ്നി കൊണ്ട ് അത് നിറച്ച ് ഭൂമിയിലേക്കെ റിഞ്ഞ ു; അപ്പോ ൾ ശബ്ദ ങ്ങ ളും ഇടിമുഴക്ക ങ്ങ മിന്ന ലുകളും ഒരു ഭൂകമ്പ വും ഉണ്ട ായി. വെളിപ്പ ാട് 8:1–5.

ആറാം യെശയ്യാ അധ്യായത്തിൽ "കൽക്കരി"യായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "തീ," ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ പ്രതീകമെന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയുന്നത്, യാഗപീഠത്തിൽനിന്ന് എടുത്ത് ഭൂമിയിലേക്ക് എറിയപ്പെടുന്നു. പെന്തെക്കോസ്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ "തീ" "തീയുടെ" നാവുകളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത് "തീയാണ്."

> "'അവന്റെ കാറ്റുവാരി അവന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ കളം മുഴുവനായി ശുദ്ധീകരിച്ചു, തന്റെ ഗോതമ്പ് കലവറയിൽ ശേഖരിക്കും.' മത്തായി 3:12. ഇത് ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ സമയങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. സത്യത്തിന്റെ വചനങ്ങളാൽ പതിർ ഗോതമ്പിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ശാസനം സ്വീകരിക്കാനാവാത്തത്ര വ്യർഥാഭിമാനികളും സ്വയനീതിയുള്ളവരും ആയതിനാലും, വിനയത്തിന്റെ ജീവിതം അംഗീകരിക്കാനാവാത്തത്ര ലോകസ്നേഹികളായതിനാലും, അനേകർ യേശുവിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു. ഇന്നും അനേകർ അതേ കാര്യമാണ് ചെയ്യുന്നത്. കഫർനഹൂമിലെ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ശിഷ്യന്മാർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഇന്നും ആത്മാക്കൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. സത്യം ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ജീവിതം ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു അനുസൃതമല്ലെന്നു അവർ കാണുന്നു. തങ്ങളിലൊരാകെ സമ്പൂർണമായൊരു മാറ്റം ആവശ്യമാണെന്നു അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആത്മനിഷേധമുള്ള ആ പ്രവൃത്തി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരല്ല. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ പാപങ്ങൾ വെളിപ്പെടുമ്പോൾ അവർ കോപിക്കുന്നു. 'ഇതു കഠിനമായ വചനം; ആർ ഇതു കേൾക്കുമാറാകുന്നു?' എന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ വിട്ടുപോയതുപോലെ, അവർ അപമാനിതരായി വിട്ടുപോകുന്നു." ദി ഡിസയർ ഓഫ് ഏജസ്, 392.

എലീയാവിന്റെ യാഗത്ത ിന്മേ ൽ ഇറങ്ങ ിയതുപോലെ തന്നേ , ഗിദെയോൻ ദൂതന്ന ു സമർപ്പ ിച്ച യാഗത്ത ിന്മേ ലും "അഗ ്നി" ഇറങ്ങ ി വന്ന ു. പരിശുദ്ധ ീകരണത്ത ിന്റെ "അഗ ്നി" ദൈവവചനമാണ്; കാരണം വിശുദ്ധ നാക്ക പ്പെ ടുക എന്ന ത് അവന്റെ വചനത്ത ാൽ വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ടുക എന്ന തുതന്നെ യാണ്. ഏഴാം മുദ്ര നീക്ക പ്പെ ടുമ്പോ ൾ ഭൂമിയിലേക്ക ു ഇട്ടെ റിയപ്പെ ടുന്ന "അഗ ്നി," അന്ത ിമദിവസങ്ങ ളിൽ മുദ്രവിടപ്പെ ടുന്ന പ്രവാചകസന്ദേ ശത്ത ിന്റെ ശക്ത ിപകർച്ച യെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അതായത്, ഏഴാം കാഹളം മുഴങ്ങ ു സമയത്ത ും, ഏഴ് ഇടിമുഴക്ക ങ്ങ ളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട സംഭവങ്ങ ളുടെ അന്ത ിമവും സമ്പ ൂർണ്ണ വുമായ നിവൃത്ത ിക്ക ാലത്ത

ദാനിയേൽ പ(ന്ത ണ്ട ിലെ അന്ത ിമദിവസങ്ങ ൾവരെ
മു(ദയിട്ട ുവെക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന മൂന്ന ് (പവാചകകാലഘട്ട ങ്ങ ളാൽ
സ്ഥ ിരീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന സമയത്ത ുമാണ് അത് സംഭവിക്ക ു

മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുവാൻ തൊട്ടുമുമ്പ് മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട്—ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ മുദ്രതുറക്കൽ, ഏഴാം മുദ്ര നീക്കം ചെയ്യൽ, ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ മുദ്രതുറക്കൽ, കൂടാതെ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ മുദ്രതുറക്കൽ എന്നിവയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു; അതുതന്നെയാണ് ആ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അന്ത്യം എന്തായിരിക്കും എന്നു ദൂതൻ ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനോടു ചോദിച്ചിരുന്ന ചരിത്രം.

ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യൻ മറുപടി പറഞ്ഞു—2023 ജൂലൈയിലെ താമസകാലത്തിന്റെ സമാപനത്തിലെത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ ചരിത്രത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരവും പറഞ്ഞു—വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ പ്രതീകാത്മകമായ മൂന്നര ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ, 1798-ലെ അന്ത്യകാലത്താൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പ്രവാചകസന്ദേശം മുദ്ര തുറക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ മൂന്നര പ്രതീകാത്മക ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്ന സത്യം, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ മുദ്രവെക്കലും മുദ്രതുറക്കലും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് നിർവചിക്കുന്ന ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ അതേ ഒമ്പത് വാക്യങ്ങളിലായിരിക്കും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ കാര്യങ്ങൾ തുടരാം.

> "ക്രിസ്തു ഈ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, തലമുറതലമുറയായി കൈമാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളും, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ മനുഷ്യനിർമ്മിത വ്യാഖ്യാനവും, യേശുവിലുള്ളതുപോലെ സത്യത്തെ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് മറച്ചു. പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ഒരു കൂമ്പാരത്തിനടിയിൽ സത്യം അടക്കംചെയ്യപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആത്മീയ പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു; കാരണം, അവരുടെ അവിശ്വാസത്തിൽ മനുഷ്യർ സ്വർഗീയ നിധിയുടെ വാതിൽ പൂട്ടിക്കളഞ്ഞു. അന്ധകാരം ഭൂമിയെ മൂടി, ഘനാന്ധകാരം ജനങ്ങളെ മൂടി. സത്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്കു ദൃഷ്ടിയിറക്കി; എങ്കിലും എവിടെയും ദിവ്യ മുദ്ര വെളിപ്പെടുന്നില്ലായിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ പുതപ്പുപോലെയുള്ള ഒരു ഇരുണ്ട മൂടൽ ഭൂമിയാകെ വ്യാപിച്ചു."

> "എന്ന ാൽ യെഹൂദാഗോ(ത്ത ിലെ സിംഹം ജയിച്ച ു. ദൈവിക
> ഉപദേശത്ത ിന്റെ പുസ ്തകം അടച്ച ിരുന്ന മു(ദ അവൻ തുറന്ന ു.
> കലരാത്ത തും മലിനീകരിക്ക പ്പെ ടാത്ത തുമായ നിർമല സത്യ ത്തെ
> ലോകം ദർശിക്ക ുവാൻ അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അന്ധ കാരം

പിന്ത ിരിപ്പ ിക്ക ാനും തെറ്റ ിനെ ് പ്രതിരോധിക്ക ാനും സത്യ ം തന്നേ ഇറങ
വന്ന ു. ലോകത്ത ിലേക്ക ു വരുന്ന ഏതു മനുഷ്യ നെയും
് പ്രകാശിപ്പ ിക്കേ ണ്ട വെളിച്ച ത്തേ ാടുകൂടെ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ്
അയക്ക പ്പെ ട്ട ു. അറിവിനെയും ് പ്രവചനത്ത ിന്റെ നിശ്ച യമുള്ള
വചനത്തെ യും ആകാംക്ഷ യോടെ അന്വേ ഷിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന
പുരുഷന്മ ാരും സ്ത്രീകളും ഉണ്ട ായിരുന്ന ു; അത് വന്ന പ്പേ ാൾ, ഇരുണ്ട
സ്ഥ ലത്ത ് പ്രകാശിക്ക ുന്ന ഒരു വെളിച്ച ംപോലെ ആയിരുന്ന ു." Spaldin
Magan, 58.

"ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും തിരുവെഴുത്തുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു; എന്നാൽ അവർ അവയെ സ്വന്തം ആശയങ്ങളുടെയും പരമ്പരാഗതങ്ങളുടെയും അനുസൃതമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അവരുടെ ആചാരങ്ങളും സൂക്തങ്ങളും ക്രമേണ കൂടുതൽ കഠിനമായ ആവശ്യങ്ങളായി മാറി. ആത്മീയ അർത്ഥത്തിൽ, വിശുദ്ധ വചനം ജനങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമായി, അവരുടെ ഗ്രഹണശേഷിക്കു അടഞ്ഞതായിത്തീർന്നു." Signs of the Times, May 17, 1905.